

מָקוּם דְּסָלִיק יְהוּ"ה בְּחֻשְׁבָּנָא פְּגוּנָא דָא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, סָלִיק בְּלֵא קפ"ו
בְּחֻשְׁבָּן מָקוּם, וּבִיּוֹה (ישעיה כח ז) פָּק"ו פְּלִילֵיהּ, וּבִיּוֹה קפ"ו תְּהוּמֵי בְּלֵא דִימָא.

בְּהַאי שְׁמָא דְאִיהוּ יְהוּ"ה צְרִיךְ לְאַתְפְּנֵשָׁא דְרַגְיָן דִּיחֻדָּא, וְלֹאכְלָלָא בֵּיהּ עֶשְׂרַן סְפִירָן פְּגוּנָא דָא,
י"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְאִינוּן עֶשְׂרַן סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהוּ"ה מְקוּם לִי"ד ה"א וּא"ו ה"א דְאִיהוּ סְתִימָה
וְנִעְלָם, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי עוֹלָם עָלְמָא, דְצְרִיךְ לְאַעְלָמָא לִיהּ מְפּוּלֵי עֲלָמָא, דְאִיהוּ עָלְמָא, וְשְׂכִינְתָּא
נִעְלָמָה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (איוב כח כא) וְנִעְלָמָה מֵעֵינֵי כָל חַי.

לֹא סְפִירָה דְלִית תַּמָּן יְהוּ"ה י"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְהָכִי צְרִיךְ לְאַתְפְּנֵשָׁא בְּלֵא בֵּיהּ בְּכָל אֲתָר, דְכָל
שְׁמָהּ אִינוּן פְּגוּיָן לִיהּ, וְשְׂכִינְתָּיהּ אִיהִי יְהוּ"ה אִיהִי פְּלִילָא מְאַרְבַּע אֲתוּנָן, וְלֹא אֲתַקְרִי אִיהוּ
מְקוּם אֲלָא בֵּיהּ, מְקוּם אֶחָד וְדָא, אִיהוּ לָא אֲתַקְרִי אָדָם (נ"א אַחַד) אֲלָא בֵּיהּ, פְּגוּנָא דְאָדָם דְלִתְתָּא
דְבָרָא בְּדִיּוּקְנֵיהּ, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ה ב) זָכַר וְנִקְבָּהּ בְּרָאם וּבִבְרָךְ אֲתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְעוֹד כִּי אֶחָד קְרָאתִיו (ישעיה נא ב), פְּגוּנָא דְעֶשְׂרַן סְפִירוֹת, דְאִינוּן א' פְּתָר עֲלָאָה, ח' תַּמְנֵי סְפִירָן
מְחַכְמָה עַד צְדִיק, ד' מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא, עֲלָה אֲתַמַּר (דברים יז כ) לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ,
וְאִם חֶסֶד וְשָׁלוֹם פָּחִית בְּרַשׁ מַעֲשֵׂךְ לִיחֻדָּא בֵּיהּ, אֲסַתְלַק קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאֲשַׁתְּאָרְת יִבְשָׁה,
וְרָזָא דְמִלָּה (בראשית א ט) יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, דְאִיהִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם דְאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (מלכים א ב לב) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, דְנִוְקָבָא אִיהִי תַּחֲוֹת בְּעֲלָה.

וְהָכִי כָל מָאן דְפָגִים אוֹת בְּרִית, בְּהֵהִיא טְפָה דְאִיהִי יְחֻדָּא, וְזָרִיק לָהּ בְּאַתְר אַחְרָא, גָּרִים לָהּ
לְמַהוּ יִבְשָׁה מִסְטְרֵיהּ, דְאֲסַתְלַק נְבִיעוּ וְיְחֻדָּא מִינָהּ, וְאֲשַׁתְּאָרְת אִיהִי יִבְשָׁה, וְדָא גָרִים חֲרַבָן
עֲלָמָא, וּמִיד אֲתַמַּר (ישעיה יט ה) וְנָהָר יִחַרַב וְיִבֶשׁ, דְאִיהוּ נָהָר דְנִפְיָק מֵעֵדוֹ, דְאֲשַׁקִּי לִיהּ לְגַן דְאִיהִי
אוֹרֵייתָא שְׂבַעֲלָ פֶה, דְאִיהִי מִתְשַׁקֵּיָא מְאוֹרֵייתָא דְבְכַתְבָּא, דְכְלִילָא גִ' סְדָרִים דְאוֹרֵייתָא.

תְּקוּנָא אַרְבַּעִין וְתַלְתָּ

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֲת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ וְנָהָר יִחַרַב וְיִבֶשׁ (שם ה), בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ יִבֶשׁ וְאִיהִי
יִבְשָׁה, צְוּוּחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחֻדָּא וְאַמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
(משלי א כח) אִזּוּ יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָכִי מָאן דְגָרִים דְאֲסַתְלַק קְבָלָה וְחַכְמָתָא מְאוֹרֵייתָא דְבְעַל פֶּה וּמְאוֹרֵייתָא דְבְכַתְבָּא, וְגָרִים דְלֹא
יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וְאַמְרִין דְלֹא אִית אֲלָא פְּשֻט בְּאוֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בְּוִדָּא בְּאֵלּוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִהֵהוּא נָהָר וּמִהֵהוּא גִן, וְוִי לִיהּ טַב לִיהּ דְלֹא אֲתַבְרִי בְעֲלָמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוֹרֵייתָא דְבְכַתְבָּא
וְאוֹרֵייתָא דְבְעַל פֶּה, דְאֲתַחֲשַׁב לִיהּ בְּאֵלּוּ אַחְזָר עֲלָמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְעֲלָמָא וְאוֹרֵי
גְלוּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבְבָּא וְהָא קָרָא לִיהּ
יִבְשָׁה, מָאן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, אָמַר לִיהּ בְּרִי הָכִי אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְאִם בְּרַשׁ יִחְזוֹר

בתיובתא, נחית לה נביעו דאסתלק, ומה דתוה יבשה קרא לה ארץ, ונחר דתוה חרב ויבש קרא ליה מקנה המים וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים, בההוא זמנא דאתקרי ארץ מה פתיב ביה (שם יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין האינן נשמתין (ד פב ע"ב) כל חד לזניהו, אלין נשמתין דאתגזרו מפורסי יקריה, ואלין רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד אפיק לזניהו לכל חד פדקא יאות, עץ פרי דא תלמיד חכם, עושה פרי דא בת זוגיה, לכל חד פדקא יאות, (כל חד אפיק לזניו).

ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא שכנתא, דכל זרעין אתקלילן בה, והכא פקודא דפריה ורביה למעבד אבין וזרעין, הדא הוא דכתיב (ישעיה מה יח) לא תהו בראיה לשבת יצרה, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, כאלו אחזר לההיא ארץ יבשה, ומנע ברכאן מינה, כל חד לפום דרגיה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה.

תקונא ארבעין וארבע

בראשית, תמן תר"י תמן א"ש, ועליהו אתמר (בראשית א יד) ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים, מארת פתיב חסר ו' דא אורייתא דבכתב, מאי מארת דא אורייתא דבעל פה, ואף על גב דאוקמוה מארת חסר דא לילית, שבועין אנפין לאורייתא, ובגין דא מארת בהאי אתר, ההיא דאתמר בה (משלי ו כג) פי גר מצודה, ותורה אור עמודא דאמצעיתא, ועליהו אתמר (בראשית א טז) את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

הכא פקודא למעבד צדקה, את המאור הגדול רזא דעתירין, ואת המאור הקטן רזא דמספנין, וכמה דסיהרא לזוה מן שמשא, ולא אית לה נהורא אלא כמה דיהיב לה שמשא, הכי שכנתא אמרת לזו עלי ואני פורע, דהכי צריך בר נש למתוי מלוח למספנא, וכגונא דא לזוין פכביא ומזלי דא מן דא, ומלאכביא דא מן דא, ורזא דמלה ומקבלין דין מן דין, הכי לזוה שכנתא דאיהי סיהרא קדישא מקודשא בריהו דא, ומקבלת מגיה, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהוה אלהים, והכי תוה מקבל יהושע מן משה, כמה דאוקמוהו פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, והכי הוה כל נביאיא קדם משה פגון סיהרא וככביא קדם שמשא, דלא אית לזו נהורא אלא משמשא.

תקונא ארבעין וחמשה

בראשית ברא אלהים, א"ל הי"ם, וימא דאורייתא, ועליה אתמר (בראשית א כ) ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש חיה ועוף ועוף על הארץ, הכא פקודא למלעי באורייתא, דאתמר בה

(ישעיה נה א) הוי פל צמא לכו למים, ואלין דעסקין באורייתא ירתין נפש תיה משכינתא, הדא הוא דכתיב ישרצו המים שרץ נפש תיה, ועוף יעופף דא רוח דאתמר ביה (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, והאי איהו יהו"ה עמודא דאמצעיתא.

לקבליה מטטרו"ן השמיה פשם רביה, י' רישא דעופא, ו' גופא דיליה, ה"ה תרי גדפוי דבהון פרח לעילא ונחית לתתא, ואלין תרין גדפין אינון תרין הכלים ה"ה, דבהון אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, דאינון י"ו, הכל סליק בי' הכל נחית בו', כהכל הנפיק מפומא דכבשן, והכי ימא סליק ונחית, ונגלגלוי רצים ושבים.